

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 31

kč 1

*s městem
za zády.*

Volíček 31

**kamarádi,
posílejte
foto na
osadní
filmy v
týdeník!**

**PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY!**

NA SPLÁTKY
HARMONIKY,
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. UACKOVÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 306.

Když Kristuspán chodil ještě se svatým Petrem po tom božím svjetě, přišli jednou do pustý, smutný krajiny, kde nebylo široko daleko mimo ně jiný duše. Znaveni usedli na mez do jeteliny, aby si odpočali. Petrovi bylo ouzko nad tou prázdnotou, i mangelí: Mistře, stvoř někoho, ať tu nejsme sami. Pán Ježíš mávnul rukou jako dyž vodhání mouchy, ale Petr do něj tak dlouho voral, až si dal mistr říct, povstaí, pliv na hreudu, vztáhnul ruce a povídá: Povstaniž člověk!

A hle! Z hroudy najednou vyletí chlap, velkej, vyžranej jako kopec. a řve:

A tak vznikl agrárník.

Peppek už není mezi živými.
Cože?

No, von je hlídačem na hřbitově.

Jak žiješ?

Ale, dělám už tři roky agenta.
A tos ho ještě neudělal?

Došla nám taťo báseň (autor nepodepsán):

První
Pražské
Plakátovaci
Podniky
Pronajímají
Plakátovaci
Prkna
Pro
Plakáty
P.
P.
Podnikatelů.

Načež redakce prosí zdvořile dra-
hého autora:

Polib
Pánům
Pergler.

Kluci, jsme nuceni zvláštními řád-
kami varovat naše básníky: Zadržte,
redakce šíjí a rve si viasy nad spous-
tou básnických velplodů, zatím co
fóry nám vysýchají. Copak jsme spo-
lek veršotepců Máj? To máme belt
časák, bolující jedovatým fórem a
satírou? Posílejte fóry, obrázky,
prózy, ale dobré, a vůbec, vzpama-
tujte se, nebo střílíme! Redaxe.

**Těžkoatletický večer 23. září na
Vinohradech. — Vstupné 2.40 Kč.**

Tepláky

anglických vzorů,
od Kč 55.— celý oblek, koupíte

Zelený, Praha II.,

Jungmannova tř. 20.

Pro osady sleva.

GRAFovy

hotové polévky v tabletách:

hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zele-
njnová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská,
nudlová, flíčková. strouhanka.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatně ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Liliová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

co dále?

Trampeký obranný výbor osad cele Velké Prahy jednal na poslední poradě o všech věcech, které se nas ňotýkají. Nemoh se spokojit snad jen přípravou sportovních soutěží na podzim a zábavných potlachů. Vždyt není dnes již téměř žádně věci, žádně udalostí, která by se neotykala všech kamaradu. Po „překvapeních“ se zakazem musíme dobře pozorovat, co se chysta dál. Váš je TOV, vam také dnes piše! Je to provolání, na kterem se shodlo do jednoho na sto přítomných zastupců osad, a ktere otiskujeme. (Poznámka pro pana censora: Čtete-li, pane doktore, něco z toho provolání „vzit“, ne, nedělejte to! Je to vlastně úplně zbytečné, dnes si to všichni kamaradi zcela jasně uvědomuji, a kteří ne, ty vašimi bílými fleky pošlete k těm, kteří to vědí, a oni jim to vysvětlí! Tedy neškrtat.)

Redakce.

trampové, kamarádi!

Z nedělních čundrů a „kanadských žertíků“ vyvinul se tramping v mohutně hnutí všech mladých lidí po celé republice. Mládež, před kterou dnes stojí nejistá budoucnost, utíká k nám z oněch organizací, které jí nedali to, co potřebuje:

Volnost a podporu v boji o existenci.

Paďourské panstvo nás celá léta ueznalo, proto, že většina trampů jsou kluci z fabrik, dílen, kanceláří, obchodů.

Pro paďoury měii jsme dřive jen posměch a pohrdání. Nyní jsme s nimi v boji. Vnutili nám boj zasahováním do našeho volného života v neděii.

zakázali tramping, — bráníme se!

Zakázali tramping, aby mohli zavěsti iépe předvojenskou výchovu. Pod tlakem našich bouřlivých protestů, našeho boje, ustoupili zase zatím od provokativních četnických razzii, ale dále chystají předvojenskou výchovu, kterou chtějí prosadit pod jménem povinná tělesná výchova. Neoklamou nás!

naší tělesnou výchovou je tramping!

Starají se o to, co děláme v neděii, ať se postarají o nás celý týden! Vyvstává před námi strašná otázka budoucnosti, co bude dále? Kdo nám dá práci, kde seženem chleba? Není!

Utíkáme v neděii do iesů a na břehy řek, ale celý týden se dřeme na paďoury.

tramp chce být volný celý týden!

Dnešní společnost nám to nezaručuje ani v nejmenším. Mají pro nás jen povinnosti. Paďouři jsou se svým hospodářstvím u konce a bez rady, hledají cestu z bryndy. Mají je vytrhnout nové lupičské války! Proto chápeme již tu snahu o naši „výchovu“. Proto ty zákazy, proto to pronásledování.

Tramping strhl na sebe všechny mladé lidi bez rozdílu. Byli jste napadeni. Trampeký obranný výbor postavil se v čelo boje za vaši volnost a za vaše požadavky. Tím jste se stali nebezpečni paďourským záměrům a organizacím, které tak ochotně se zavazují provozovat a převzít naši „tělesnou výchovu“, ať je to Sokol, DTJ, Orel nebo ostatní paďourské organizace.

Proto to štvání na trampy. Říkáme vám pravdu, ukazujeme cestu k boji, spojujeme vás. To je nebezpečné, proto také zakázali vašim kamarádům na vojně čtení „Trampa“ v kasárnách.

Proto ta podpora „nepolitických“ trampů, aby klukům zamázili oči před tím, co na nás pečou a aby vás rozeštvail mezi sebou.

Vaše krásné heslo KAMARÁDSTVÍ stalo se strašnou zbraní proti paďourům hned, jak jste ho proměnili na heslo: KAMARÁDSTVÍ V BOJI.

Paďouři mají v ruce moc, stojí proti nám silný nepřítel! Politické strany vyložených paďourů, samo sebou a vůdci socialistických stran, jak českých socialistů, tak sociálních demokratů? Slibovali, siibovali, a vypekli nás. Nehnuli pro nás prstem, naopak postavili se svorně s paďourama proti trampům, poněvadž dělají politiku ve prospěch paďourů.

Jelich vlastní mládež klade si otázku s námi, co bude dál a bouří se proti nim. Odpověď nedostávají, jsou stejně zrazení jako my! Co jim zbývá? Jít cestou boje. A je naší povinností, ukázat cestu všem kamarádům. Nemůžou nám být lhostejny poměry, ve kterých žijem! Vyslali jsme vaše delegáty do Sovětského Ruska, aby se podívali, zdali se tak těžce žije i ilnde jako u nás. Zprávy trampeké delegace mluví jinak, než jsme dosud slyšeli: „V Sovětském svazu žije mládež svobodně. Je radostná budoucnost kamarádů v prvním socialistickém státě!“

Věříme našim kamarádům.

stáváme se přáteli sovětského svazu,

proti kterému tak štvou paďouři v celém světě, a který se chystají zničit třebas novou válkou.

Jak žijeme zde? Musíme se rvát i o ty volné neděie. A je to nutné!

V našem boji podáváme ruku každému, kdo opravdu a ne jenom sliby nás podporuje, každému, kdo vede boj i za naše požadavky!

Nadávají nám bolševiků. Je to starý fór. Tak nadávají každému, kdo je nespokojený.

A TRAMPOVÉ MAJÍ PŘÍČINY, BÝT NESPOKOJENI!

A přece máme něco s bolševiky společného, komunisti a komunistická mládež již dávno bojují za naše požadavky, proti zakazu trampingu, proti předvojenské výchově! Oni to byli, kteří se nás jediní zastali a podpořili, není naší vlnou, že se rveme s paďoury vedle sebe, a když nás volají ve svých provoláních a když komunistická mládež demonstruje na svém Mezinárodním dnu mládeže 6. září za svobodu trampingu, proti „povinné tělesné výchově“, za naše požadavky, je to pomoc pro nás!

Co jim řekneme? Ano, vaše povinnost je v tento den státi jim po boku v jedné řadě!

Útoky na nás budou pokračovat — nevádi! Na útoky padourů odpovíme ještě pevnějším semknutím všech trampů a větší ranou!

Padourům rozsekáme jejich organizace tím, že z nich zavoláme všechny kluky a děvčata, ať již ze Sokola, DTJ a všech, které chtějí zabít tramping prováděním „povinné tělesné výchovy“. Odtrhneme od fašesných vůdců naše kamarády u českých socialistů a sociálních demokratů. Ukážeme jim, jak volně se dýchá v našich osadách mezi pravými kamarády. Proto:

ven z pad'ourských organizací!

Celostátní slezinou zástupců osad, která bude kongresem všech trampských osad v republice ukážeme vůli k dosažení úplné volnosti trampingu a svobody trampů!

**do boje proti těm, kdož nám berou tramping, chleba a práci
a cpou do nás „povinné tělesné výchovy“!**

**pryč s předvojenskou výchovou mládeže a vším, co smrdí válkou!
proti pronásledování trampského hnutí a trampského tisku!
do boje za lepší budoucnost!**

Svolávejte protestní potlachy, demonstруйте za tyto požadavky! — Sjednoťte všechny osady v Trampských obranných výborech! — Chystejte celostátní slezinu zástupců každé osady!

Pražský TOV.

jak začít?

Kluci, nesmějte se, ani nenadávejte, nechceme dělat trampské příručky a pravidla, chraň nás Manitou, ale do redakce docházejí spousty dopisů od kluků, kteří se ptají, jak založit osadu, jak začít trampovat?

Tak, kluci, sejde se vás parta kamarádů z ulice, ze školy nebo z fabriky, uradíte se, kam v sobotu a pak hupky na autobus, nebo pěšky ven do přírody. Nocleh seženete vždycky, buď u kluků v boudách, stanech nebo v chalupě na slámě. Snad otázkou jak se dostat z města do lesa a kde se vsypat, když nemáte prachy, budete si lámat hlavu, nevádi, vždyť vy na to přijdete — tramp je vyuk. Jenom se netrapte s názvem party, nechtějte mermomocí mít anglické jméno, nebo se zbodnete jako ti kluci, co si dali název Red Fool (Rudý blázen) v domnění, že se imenují Rudý blesk. Není důležitý název, ale kamarádký, souladný duch ve vaší partě. Konečně, když jméno, proč zkomoleniny, nelíbí se vám na př. Osada Bezládi, Odboj, Jack London, André Marty, Kronštadt, Zelený kádr, Šedí Vlci a pod.? Dále nevolte honem žádného šerifa, kapitána, to se ukáže časem, kdo z vás dovede být neklidnější a nešikovnější, až na vás vybafne četník nebo pan dráha. Kluk, který vás dovede rozsouditi, když se štvete pro každou malichernost, jako kdo z vás má jít pro vodu nebo na dříví; kluk, který dovede sebevědomně vždy a všude vás hájit, poradit, vysvětlit — to je šerif. Volí se předseda, náčelník, starosta, ale nikdy mezi trampy šerif. Rovněž není nutno, abyste měli na sobě navěšeny výrobky Camping Housů, Sporting Storů, které se nařednou vyrojíli a rozamějí trampingu jako vůl hvězdám. Na př. bojujeme proti předvojenské výchově mládeže, nenávidíme uniformy, tak neblbněte s těmi modrými a jinými tričky přes košili (či si navlíknete taky podvlékačky přes kalhoty?) a čapkami Savoy (lodička s lemováním a distinkcemi), vždyť v tom vypadáte, jako když dorost od šorfšiců (ti, co jeden z nich probodl poštovního zřízence) jede na přehlídku do Kobylis; tak, kluci, žádný kroje a věci Original of Canada, stačí horší šaty, boty a jede se na čundra. Venku pěstujte wolleyball, střelbu, box běh. zpívejte a j. Dále, kluci, debatujte; o tom, co jste četli v novinách i v knihách, o tom, co vidíte kolem sebe ve městě i na vesnici, o Jack Londonovi, Kubátovi, Leninovi, Masarykovi, zkrátka nic na světě vám nesmí býti nejasné nebo nepřístupné. Čtete noviny a knihy (Upton Sinclair, Jiří Wolker, Jack London) a pište také sami.

inzerátech a finančních obtížích. Posilejte články, písničky, obrázky, fotočky do „Trampa“.

Po čase přijdou mezi vás děvčata, znamená to často rozbití party, ale to záleží, kluci, jedině na vás, buďte holčkám kamarády, neďtejte se na děvče jako na otrokyni a samici, vynechte smyslné, sviňácké „vtipy“ a jistě budete všichni, hoši i děvčata, společnými bojovníky za volnost. Navazujte styky s ostatními osadami, vytvořte Trampský obranný výbor, složený ze zástupců jednotlivých osad, a v těchto jednejte o zájmech všech trampů. Ve vesnicích udržujte přátelství s občany, hovořte s nimi o poměrech ve městech, přinášejte jim noviny atd. Kamarádi, napsali jsme vám toho snad dosti, hurá do toho a jistě nás nikdo nevyhubí ani neoblafine.

Na shledanou v boji za volný tramping!

Ahoj!

Redakční kruh „Trampa“.

VeN.

— Tak sem ti spadla — —
— Šmarjá, Mrňousku, a uhodila ses?
— — — ale vo tři kila na váze, ty filinku!
Ferry z Colorada.

— Franto, co nosíš jednu botu žlutou a druhou černou?
 — Člověče, tohle nic není, ale to by si se nasmál,
 já mám ještě jeden takovej pár doma.

Trampa bojí každý úd, nenosi-li botky Hood

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve
 všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—,
 29.—, 39.— atd.)

kamarádi! kluci i holky!

chystáme a připravujeme již dnes, a koncem října vydáme

I. tramský almanach

v něm bude všechno, povídky, básně, písničky (a samé nové), fotografie, fóry, harihatary, prostě celý tramský život, tak říkajíc na 120 stránkách. Vlastně kniha trampinga.

chcete-li, aby v něm byl zachycen i život vaší osady, pošlete nám vaše fotky, obrázky, příspěvky a označte to hezky poznámkou „pro almanach“.

bude to ohromná věc

a chcete-li, tedy památka pro celý život. Objednávejte již dnes kromadně. Cena ba d e a si Kč 5.—. Přihlásíte-li se však do konce září a pošlete-li prachy předem, dostanete

I. tramský almanach za bůra,

čili za poahých Kč 5.—! Tak a teď do toho! Poslat obrázky, příspěvky a hlavně objednávky!

Kluci, bude to pro vás zlatá hniha, tak si nenechte tento poklad ujít!

redakce

Slezina vlků samotářů odložena na 13. září.

Na cesty a výlety
 vezměte s sebou naše

výborné masové konzervy a suché salámy,

které obdržíte ve všech našich prodejnách, jakož
 i lahůdkářských obchodech.

ANTONÍN CHMEL a. s., Praha-Vinohrady, Zvonářka.

jan noha:

starosti českého slova (a-zet atd.)

jak to všecko dopadá teď
 člověk z toho blázní,
 mizerné jsou uzávěry,
 našich českých lázní

jirku už jsme odklidili,
 mravnost zase sílí,
 důkaz toho? do buřičů
 konečně se střílí

a už nová starost zase
 rychle na nás přichází,
 kata ještě nemáme
 a arcibiskup odchází

Upozorňujeme naše prodejny, aby zaslaly remitendu
 nejdéle do 10. každého měsíce a aby zřetelně označili
 odesílatele, poněvadž pak snadno dojde k nedoroz-
 uměním. Neznáme-li odesílatele, nemůžeme ji přirozeně
 nikomu odepsat. Administrace.

Kamarádi, kteří si objednali fotky Gézy Vceličky,
 necht' vezmou na vědomí, že musí obnos zaslat předem,
 poněvadž i my je musíme předem platit. Administrace.

Boxing & Athletika & Football

proposice trampského těžkoatletického večera

pořádaného T. C. Děti neklidu dne 23. září 1931 o půl 8. hodině večerní v tělocvičně JPT Vinohrady, Letohradská ulice.

1. Závodů se může zúčastniti každý tramp.
2. Závodů začnou přesně o půl 8. hodině večerní v uvedené místnosti.
3. Vážení závodníků koná se v den závodů o 6. hodině večerní v tělocvičně JPT Vinohrady. Borci nedostavivší se k vážení nebudou k závodům připuštěni.
4. Startuje se ve čtyřech kategoriích: do 58, 66, 72 a přes 72 kg.
5. Zápasí se podle pravidel ČSTA.
6. Přihlášky nutno podati nejdéle do 21. září 1931 písemně na adresu K. Vodrážka, Praha XII., Jablonského 10, nebo každý čtvrtek večer v klubovní místnosti „U zlatého lítru“, Praha XII., Baibínova 15. Nutno udati osadu a příbližnou váhu závodníka.
7. Vklad 3.— Kč za závodníka zapravuje se s přihláškou (případně ve známkách).
8. Vítězové v jednotlivých kategoriích obdrží ceny.
9. Pořádající klub vyhrazuje si případné změny.

Sportovní komise.

football

Osada Revaston — Údoli Stínu 6:5. Hrano 23. VIII. na hřišti v Mechenicích. U. S. nastoupilo se 4 náhradníky, Revast. s pěti. V 1. poločase U. S. stále ostřeluje branku R. Pro neschopnost střelců končí poločas 2:3. V druhém poločase nabývá R. klidu a velice dobře tušíje marné útoky U. S. Osada Revaston docílila tím výhodný výsledek 5:5. Za tohoto stavu měl být zápas skončen, ale soudce, jenž do posledního okamžiku soudíje stranicky pro U. S., prodlužuje zápas o pět minut, v kterémžto čase podarilo se U. S. docílit ještě jedné branky. Hoši z Revastonu těšili se na tento zápas s mistry „Našich Osad“, ale byli „kamaradstvím“ jejich úplně překvapeni. Jejich běžná „kamarádská“ slova byla: „Prcka, přeraž ho!“ Podle toho zápas vypadal. Jest jenom děkovati Revastonu, že udržel zápas do konce v klidu. Jinak by dopadl asi jako minule Údoli Stínu — Havran. Isme úplně zklamání úmto „trampským“ klubem „Našich Osad“. Za Revaston
Nezmar.

Os. Revaston I. versus S. K. Union I. Zbořený Kostelec 3:2. Hrano na hřišti Unionu ve Zboř. Kosteletci. Revaston vítězí po nádherné hře proti silnému soupeři.

Os. Toronto vers. os. Marion 3:3. Toronto po celou hru v převaze, jen střelecká směla Torota zabránila zdrcujícímu vítězství Toronta.

Os. Revaston II. vers. S. K. Brodce n. Sáz. 0:1. Zasloužený výprask rezervy Revastonu od I. mužstva S. K. Brodce po probdění noci.

T. C. Děti neklidu — Skagway 2:2. Odvetný zápas hrán na hřišti S. K. Jilové — Drnka, jehož malé rozměry a rozmoklý terén vadily plnému rozvinutí hry. Hrano ostře, ale fair za střídavých útoků obou mužstev. Děti neklidu s 3 náhradníky. Před zápasem vyměněny klubové vlajky.

Footballová pohárová soutěž.

V dohledné době již máme začít válečit o broušený pohár a dosud máme jen deset přihlášených teamů. Naskytá se vám krásná příležitost změřiti sílu svého teamu s kamarády, s nimiž iste se dosud neutkali, máte možnost získati krásnou trofej. Nebuďte leniví a pošlete svou přihlášku do redakce „Trampa“ s označením „Football“.

Přihlášku možno podati nejpozději dne 7. září t. r. v prvé slosovaci schůzi zúčastněných teamů, která se koná v restauraci „U zlatého lítru“ na Vinohradech, Baibínova ul. o půl 8. hod. večerní. Sport. komise.

T. C. Děti neklidu II — Skagway II 1:0 (0:0). Přátelské utkání záložních mužstev skončilo tentokrát vítězstvím Děti neklidu, díky zařazení tří Ládků. Z nich zejména Kazimírek Vokáč svojí robustní postavou, tvrdou hrou a přesným startem na míč zaslouží plně pozornosti sportovního kapitána, a doufejme, že pro turnaj bude tato extratřída náležitě oceněna a stavěna již do prvního mužstva.

K těžkoatletickému večeru Děti neklidu.

Podle zájmu, jakému se již nyní těší uspořádání tohoto večera, je jisto, že bude jedním z největších trampských sportovních podniků této sezony. Do redakce hned po otisknutí prvé zprávy došla řada žádostí o další informace. Dopisy předáváme, samozřejmě, pořádajícímu klubu. Je třeba zviáště vyzdvihnouti, že do uspořádání večera pošliti se Děti neklidu bez dlouhých průtahů, a hiavně se snahou, nahraditi sportumilovnému obecenstvu podfukářskou a bezcennou podívanou v různých sportovních arenách, nebo drahou podívanou velkých profesionálních zápasů.

Informovali jsme se u pořadatelstva o stavu přihlášek a bylo nám řečeno, že již nyní, ještě před otisknutím přesných proposic, může se počítati s prvotřídní amatérskou konkurencí a stav ten se jistě ještě zlepší, neboť v právě otiskovaných proposicích v bodě 1. stojí, že může se zúčastniti každý tramp a není tam námitek proti jeho členství v amatérském nebo profesionálním svazu.

Pokládáme za svoji povinnost, vyzvati všechny osady a kluby, kde mají těžké atlety, aby včas byly podány přihlášky a pilným tréninkem zvýšila se výkonnost borců. Přisoěje se tak nejen ke zdaru večera Děti neklidu, nýbrž i k většímu rozšíření a všestrannosti trampského sportu.

Sportovní komise

Hej, vy kluci ze Smíchova, co je pořád s vámi? Chtěl bych zase vidět vaši milou tvář ve sčuzi TOVU. Příští schůze 11. září a pak každý čtvrtek. (Adresa v redakci.) Tak, kluci, dyž pro nic jinýho, tak pro pana Kubáta a naše krásný voči!

Irčan.

Kamarádi!

Jediná trampka, která smí do chaty bez odcacího listu

vyrábí firma: B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII., třída maršála Foche č. 116. TRAMPKA, speciální uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakosti, na čundr neb do chaty. 10 dkg Kč 1.60. Žádejte vsude!

flink contra consul 2:0

Parník, příjezdší z Alžíru, vyplivl nás jako nečistý obsah.

Sedíme na plácku chudejch, kolem nás se hemží nezaměstnaní jako hlučná zvířata, běloši, černoši, Čiňané, všichni mají marseillskou národní uniformu: modré dělnické hadry.

V portu je situace takováto: Veškerá práce — žádná. Na chodnicích, podél pruhu Starého přístavu za stoly pijí ti, co to mohou dělat. Ale hladoví obyvatelé pouličních laviček dívají se kolem sebe s vychrltým temperamentem lidí, myslících stále jen na žrádlo.

Najednou, jako čerti z pekla, objevují se kolečkáři. (Přístavní strážníci — cyklisté.) Barevnými projede neklidná vlna, někteří se zvedají a mizí za rohy domů, padají na dno tenkých uliček, a ti, co zbyli na dosah policejních drápů, vytažují neochotně a smutně zamaštěné papíry.

Kdosi je zatčen, vedou ho na Canebière, dlouhý, hrůzný černoch odplivuje, nadává vybranou marseillštinou, jiný gentleman vystrkuje hýždě, modrou zadnicí kalhot vylézá černá, chlupatá kůže.

Jde člověk v sáčku, nehet na hlavě, ruce v kapsách. Zamyšleně se dívá za shlukem nezaměstnaných, křičících na strážníky.

Posadí se a mluví. Samozřejmě francouzsky. Rozumíme každé desáté slovo, koktáme, protahujeme přízvuk a doplňujeme slůvky drahé mateřštiny.

Nehet se posunuje na týl: „Kerej ty si?“

Oživeně sebou hýbem. Ahoj, pražský flinku!

„Máte hlad, kluci?“

Rozepíná úzké sáčko, ani bys nepozoroval, vypadne z něho chléb, bílá šiška, obratně ukrytá.

Prožíváme bulvární pohádku, ale on se směje a říká:

„Támhle jsem to ukrad.“

Chleba se krade jenom z hladu. Nehet se naklání nad šiškou a rozkrojí ji na třikrát dlouhým, korsickým nožem, na němž je romantický nápis: Vendetta Korsa.

„Žerte, kluci!“

Čtyři dny jedl jen burské oříšky. Na ty chodil k Notre Dame; měli to tam v jednom „ep'srý“ v pytli před krámem. O jiné nezavádíš.

„Člověče, bez rachoty už dva metry, a to sem před tím jen chytal rita v portu! Spím na plas dafrík. Co chvíli mě zbalej kolečkáři.“

A co my? Tak!

Jsme bez jediného sováku, to je asi vše.

„Děte na konsulát!“

Máváme rukou. V Tunisu nás vyhodili, v Alžíru taky.

„Lady to de! Je tu jeden rada, dvě hodiny do něj hučíš. Chce tě dát vyvést, ale ty si lehneš na zem, ne? Tři dny si nejed, rozumíš? Bude ti sprostě nadávat, padni na zem, dělej, že vod hladu. Je surovej a bezcitnej jako každej pačas, ale dá. Proč? Ty ho prostě votrávíš. Nemysli, že má srdce, to tydle lidí, co dřepěj zpupně a votyle u státního, na to voni netrpěj. Ale von je jenom srágorka, má nervy v trapu, dá alespoň deset, dvacet vočí, jen do něj, dokud nevyroste!“

Děte, kluci, v duchu budu mangelit s vámi, a nezapomeňte, večer v osum tady na rohu v Monkey-baru!“

Za přepážkou sedí pan rada, šedý typ lepšího lokaje. Jeho supí zrak prolétne otevřeným okénkem a vrátí se ke stolu. Je tu společnost: elegantní pán (vousky à la Meniou) a dvě dámy, všichni Johromady popíjejí kávu z roztomilých hrnoulků.

Elegantní pán: na tom si všimnete hlavně a nejprve puků a monoklu, obě dámy pak, to je namuchlaný crèpe de chine plamenných barev, růžový úsměv, vyholená obočí, na nose Houbigant.

Zavřeli jsme za sebou a pozdravili hlučně a radostně „vlasti zdarr!“ —

Pan rada za chvíli vstal, byl spíše zdvořilý než veselý, a co a jak prý.

Snažíme se ho přesvědčit, že jsme byli v severní Africe, v městě Constantine okradeni o všechny peníze. A v důsledku toho prosíme o půjčku asi pěti set franků, abychom se dostali do vlasti. Rozumí se, peníze obratem vrátíme.

Dámy se ulekly a položily šálky. Ale pan rada dýchá nosem a nehezky se směje. Jako nervosní dábel. Cítíme, že ho trochu uondáme, ale dá to asi zlou práci.

A zazněl první výstřel: Jsme prý individua, na švindlu založená. A tamhle jsou dveře.

Vsouvají do okénka zarostlou bradu.

„Tři dny jsme nejedli, pane. Teď jdu a ukradnu něco, pane. A chytanou-li mně, budu řvát po celé Marseille, že jsem Čechoslovák!“

Vyholená obočí se roztáhla, vousky Meniou zplihly, pan rada usedá, utírá pot, a dívá se na mne do okénka, zdali jsem to já.

Potom zacvaká čelistmi a zvoní.

Elegantní pán a dámy v krepešinu ze zřejmě bavli. Neboť vstupuje černý mladík. Je to bledý škrabáček, dosti silný, my jsme ale dva.

Takových vagabundů prý sem chodí denně deset a jsou téměř dveřmi vyhazováni. A proto opustit místnost.

Poprosil jsem bledého mladíka o několik franků.

Elegantní společnost se rozesmála, pan rada, bledý mladík a my jsme zůstali vážnými. Krom toho pan rada, předtím žlutý, zčervenal, snad aby nabyl jiné barvy než jeho podřízený.

Škrabáček se mne pokouší vyhodit a cloumá mnou. Předstírám všeobecnou slabost a řítím se k zemi. Kamarád Artur následuje mého příkladu.

Pan rada přešel z červené na zelenou, jako pouliční semafor. Posílá mladíka pryč a přináší z přehrádky nějakou tlustou knihu. Čte nahlas. Je to příjemné a podivné: My polosedíme, pololežíme na zemi, opření o své tlumoky a vlídně hledíme na pana radu, který předčítá: „Lidé, vyrazivší si do ciziny pro své potěšení, ztrácejí nárok na podporu.“

Jak, pro své potěšení? Pracovali jsme, dovolte, všude, kde se dalo: V Tunisu, v Kairouanu, v Zaghouanu, v Alžíru; jenom tady nemůžeme sehnat místo. Tři dny jsme nejedli, pane! Dejte nám alespoň na chleba, pane!

Dámy ukusují pečivo a smějí se do hrníčků, elegantní pán si otírá ruce a snaží se být sarkastickým.

Jsme řemeslní povaleči. Není-li peněz, máme dřepět doma. Děláme prý vlasti ostudu. Zdali máme vůbec v pase povolení k práci ve Francii či v koloniích?

V pase jsme to neměli.

Jsme tedy, ach, turisté, to jest, bez nároku na podporu.

„Ale, pane, drahá vlast by nás neuživila!“

„Ven!“

O, prosím, máme-li zemřít hladu, tedy alespoň na imaginárním území milené vlasti. Naše poslední přání.

Na panu radovi počaly se vyskytovat nové barevné nuance. Vzbuzovalo to úžas.

Elegantní krajani si nás prohížeji se stále rostoucím zájmem, šuškaří, chichotají se, pak se na nás obracejí: Kde prý nám narostly takové dlouhé brady?

„V Belgickém Kongu, milostivá. Lovili jsme antilopy u Nam-Namů.“

Pan rada přehodil barvu. Zasmál se divoce, házeje nám pasy. Bylo v nich dvacet franků. Honorář příliš malý za hodinu tragické hry. Nicméně, poděkoval jsem soucítěně a uznale panu radovi. (Chvěl se nezdravě.) Ten člověk musel vědět, že hází peníze do moře.

Artur a já jsme vstali, uklonili jsme se, tlumoky navlekli na záda. Když pak jsme opouštěli živý semafor, vousky Meniou a plešatá obočí, tu kamarád, hovořo nevychované, vypustil lilasitý a pekelný plyn ze svého těla.

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje,
zdokonalili výkon

a slevili jsme
TRVALOU ODNULAC. NA Kč 25.—
Hollrny „TEMPO“, Žižkov, Husova tr. 3.
Přílaha: Malá Strana, Nerudova ul. 17.
Než vejдете, pozor na firmu!

protiválečné demonstrace

komunistů 1. srpna mi připomněl bouřlivější 1. srpen 1929 v Lipsku v Německu.

Přičundral jsem se do Lipska 31. července právě, když začínala taky protiválečná paráda něm. soc. dem. As 15.000 dělníků přišlo poslechnout několik vůdců, kteří přečetli každé svou řečníčku do aparátu a megafony ji řvali do všech koutů rozlehlého náměstí. Nervetní nadšení projevovali pačouršti návštěvníci na balkonech přepychové kavárny „Paris“. Sem tam sice nákej ten komun. „provokatér“ něco vykřikl, byl však ihned hbitými pořadatelí předán ramenu spravedlnosti. Imi hotova majova fidlovačka narsocanů. Vše se za hodinu v klidu odbylo.

Ten večer jsem šel spát k jedné známe z Prahy. Dala mi najíst a vyspat, ale ráno mi radila, bych se dnes nemíchal moc do cumlu, že se to jen tak neobejde jako včera a na cizině že jsou vachkomeďantí meir.

Slíbil jsem jí sice, že se již z Lipska vodčundram, ale zatím jsem se na to tešil. Vždyť jsem politickéj.

Začalo to již v poledne.

Na novostavbě 10. patrového hotelu na Augustus-Place na vysokém stoužaru sv mi nad městem zavlal rudý prapor a troji hromové „Rotfront“ dělníků úplně ochromilo na chvíli dopravu ve středu města. To byla jakási přehra.

Odpoledne jsem proflakal špinavými ulicemi předměstí za drahou u „Volkerschlachtdenkmal“, kde rudé pásy napnuté přes ulici řvali velkými písmeny: Krieg dem imperialistischen Kriege“. „Alles fur Sowjet-Deutschland“.

Odpoledne se objevily vyhlášky: Demonstrace zakazany, bude se postupovat s veškerou přísností. Demokracie jako u nas.

Zeizer-Straße v 6 hod. več. Ohromný průvod se standardami, na nichž jsou zobrazeny nruzy války. V předu 4 šestistupy „rudých bubcníků“, nic víc než bubinky. Přidávám se k davu. U soc. dem. „Volkshaus“, něco jako naše Hvězda, křičí dav „Schande“, neb je nabit policí.

Docházíme na Augustus-Place, náměstí jako náš Vaclavák do čtverce. Ze všech ulic hrnou se davu lidí a čtyř z a k z a n e h o svazu „Rudých front, bojovníků“. Kluci, ty bych vám přal videt v uniformach: černé manchestrové šaty s ou. perleťovými knoflíky, kalhoty dole ukrotně široké, na hlavě černé širaky a přes rameno pušku, tak iich šlo ilegalně několik tisíc.

i. skalník:

černé čizmy

Žijeme v době samých podfuků. Celá rada organisací, časopisů, politiků, generálů, redaktorů, profesorů, kteří všichni vespolek slouží pačourům, leje do nás lásku k vlasti, bratrství, rekreaci, kulturu, morálku, zatím co sledují jeden účel: Nadělat z nás vojákky, honit nás po tejraku a jako stádo nás štvať „na pole cti a slávy“, na kterém zahynuli naši tátové. Člní vše, aby zamezili tramping, který je tak páli, zotročili trampy, kteří každý jejich podfuk včas prohlédnou a zařvou jim do uší: Polibte nám Pergler! Čsl. Obec Sokolská je největší organisace v Československu, ale také největší podfukář. Píšou a hlásají o lidství, bratrství, my jsme nepolitický, v zdravém těle zdravý duch atd., vždyť to znáte, kluci a holky, zvláště vy, kteří v tom hnízdě sokolském ještě trčíte. Co dělá Sokol? Nechme mluvit důvěrný oběžník sokolský:

Pokyny pro II. období (letní) branné přípravy.

1. Účel.

Účelem letního období branné přípravy jest, vycvičiti odvedené bratry (novobrance) v oboru vojenských nauk a vojenských cviků tak, aby co nejvíce byli připraveni pro vojenský krátkodobý kurs podzimní, který v období III. (podzimním) bude pořádán některým, župě nejbližše ležícím, vojenským posádkovým velitelstvím. B r a n n á p r í p r a v a s p a d á d o o d b o r u t ě l o c v i č n ě h o (t e c h n i c k ě h o) i d e o v u č á s t b r a n n ě p r í p r a v y k o n a j í v j e d n o t á c h o d b o r y j i n ě.

A jeje, kluci na osadě tvrdili, že v Sokole jenom cvičí na hrazdě, bradlech, kozách, ale v oběžníku čteme, že do oboru tělocvičného spadají puškovchvaty, defelírky, salutýrunky a hurá na nepřítel; už se těším, až nás starej, vážící 250 liber, po boku učedníků či dělníků, čistejch bantamek, bude hájit vlast.

„Instruktoři mohou býti: důstojníci, rotmistři a poddůstojníci aktivní služby i záložní. Pro prvopočáteční výcvik plně dostačí i zdatný vojn v záloze.“

„V jednotách jsou „branné odbory“ skládající se: z jednoho vedoucího, jednoho až tří členů z instruktorů. Vedoucí a členové

Včera sem dělal jako lev.

A co?

Nic!

?

No, jako Lev XV.

Kolik si dnes vydělal?

Nic! Já mám zácpu.

Ve škole se hlásí malej Kubát: „Pane učitel, tady mi někdo něco napsal na pravítko!“

Učitel kouká, na pravítku je napsáno: „Kdo to čte, ten je vůl“, a rychle povídá: „No jo, ale já to ještě nečet!“ Bída.

kdyby chtěli čeští socialisté jít do voieš s čistým štítem, nesměly by ani klofáčovy veverice kakat.

Baryšna z „Gigantu“.

Demokracie tof diskuse.

branného odboru musí býti členy jednoty; instruktoři (ponejvíce pozvaní vojevní odborníci) členy jednoty býti nemusí. Hlavním požadavkem je výcvik ve vojenském chování, vojenské mluvě, naprosté ukázněnosti a sebeovládání za všech okolností. Vojenské nauky nebude možno nacvičiti v rozměrech, uvedených v „8. Látka“; ve mnohých případech, zejména, kde scházeti budou pomůcky, jako pušky, granáty, masky a pod., třeba spokojiti se pouze teoretickými základy. Výrazy odborné a vojenskou terminologii nutno bezpodmínečně naučiti se z paměti a častým opakováním docíliti dokonale ohebnosti jazyka a zvučnosti hlasu. Členové branného odboru v jednotě musí si býti vědomi toho, že jejich dochvilnost a svědomitost pině musí nahraditi přísnou kázeň vojenskou a strohý vojenský rozkaz.“

Volnost, rovnost, bratrství bude jen na fasáde tělocvičen, hlavním požadavkem je vojenská mluva, zvučnost hlasu (tě pic!), přísná kázeň, strohý rozkaz, pušky, granáty a masky.

„Účast branců je povinná. Koná-li se sraz v místě vojenské posádky, jest žádoucí, aby veškerý velitelský a instrukční sbor byl získán od vešteství posádky. Účelem srazu není cvičiti prostná cvičení nebo jiný druh tělocviku, nebo věnovati celý čas přednáškám.“

To je rekreace a kultura, — co, kluci? — jako řemen!

„Protože otázka branné přípravy u sokolstva není ještě vyřízena oficiálně, nutno otázku úrazového pojištění při konání branné přípravy pokládati za otázku oficiálně nevyřízenou. Proto eventuelní úrazy jest pokládati za úrazy při cvičení vzniklé a řídit se stávajícími předpisy pro úrazové pojištění cvičenců; nutno však počítati s tím, že konečné rozhodnutí může vyzníti i v neprospěch poškozeného.“

Žel, není místa v našem časopise, uveřejniti tuto „boudu“ na trampy celou, ale trampové jsou chytří kluci, to nám stačí ta slova „otázka branné přípravy není ještě vyřízena oficiálně“, paďouři jdou na nás s flancy v Sokole, DTJ, u Skautů a v ostatních „nepolitických“ organizacích. Kamarádi, černé čizmy jsou pro vás vyleštěny — necháte se do nich obout a nebo se obujete do těch, kteří vám je chtějí navlíknout?

— Venco, nejsi ty Medník?

— Nebibní!

— Že si furt medíš.

— Oldo, ty si byl v Africe, jak se řekne arabsky snít?

— Čoveče, já nevím, von tam žádný nepadal. Jerry Mohykán.

Šerif: „Chlape, tys mne zas vobelhal!“

Cinta: „Bane, dyk já vůbec nebuhám.“ Mirko.

— ty „Naše Osady“ děláš jistě „Mýdlo Otta Rakovník“!

— jak to?

— no, že jsou samá bublina.

„Umíš německy?“

„Was?“

„Sprichst du deutsch?“

„Ne!“

jan noha:

už to fouká . . .

už to fouká ze strnišťat,
už nás chladno jímá,
což, léto jsme vydrželi,
ale přijde zima!

na štěstí že Amerika
vidí naše hříchy,
a že už se v létě stará
o teplé kožichy

buržoasní diplomati
vraští obočí,
pane hoover, vytrhne nás
vaše příročí?

my se už nemůžeme dočkat, až budeme fasovat na tu „povinnou tělesnou výchovu“ gásmasky, páč mančaft naší vosady spí pohromadě.

Trvalá ondulace

celé hlavy

Kč 25.—

na prvotřídních aparátech provádí
Emil Rektor, Praha III., Nerudova 37

siki: paže tuž . . .

Před třinácti lety přišla ta horečka. Chodilo se s kutádkou v průvodu, řvalo se „Sláva!“, „Nazdar!“, na domech vlály prapory a v ulicích provolával národ vlastenecká hesla a slávu osvobozené vlasti.

Tehdy mel Sokol svou dobu. Tisíce opeřených vlastenců chodilo jako nezbytná dekorace poliřbů a slavností. Byla doba hesel a irází . . .

Pak to naednou všechno ztichlo — na osvobozený národ začala doléhat svoboda, národ začal myslet . . .

Mládež prchá v masách z paďourského prostředí, ven z organizací, směje se heslům a fangličkám. Mládež se vymknula starým z rukou — mládež je dál.

Postupem času se vybarvují povahy a utváří přesvědčení. Dělník nemůže říkat panu továrníkovi bratře, služka nemůže říkat milostpaní sestře! Mladí chce něco jiného, než stáří. Přišel rozchod — rozchod tříd a rozchod generací.

Sokol živofí z tradice. Z tradice a z ubohosti zaslepených vlastenců. Z nenávisli kapitálu k proletariátu. Z ješitnosti měšťáků, z potřeby paďourů. Neboť vlastenec, kapitalista a paďour jsou v jistém smyslu synonyma.

Udělalí isme si ze Sokola nesmiřitelného nepřitele. Jsme příčinou jeho rozkladu. Dovedli isme prohlédnout, co znamenají slova „tělovýchovná organizace“.

Kamaráde, nesmi ti stačit sport a tělocvik s kamarády na osadě. Je tu heslo „v zdravém těle zdravý duch“ a „paže tuž — vlasti služ“. Zdravé tělo a zdravého ducha v tobě může vypěstovat jedině Sokol. Je nutno, abys měl hlídače, vůdce, který usměrní tvé myšlení a jednání, který v tobě zabije cit a svobodnou vůli vlastenectvím. Udělá z tebe silného, zdravého muže, který bude sloužit vlasti — snad víš, co to je! Ptej se na to táty, ptej se beznohého invalidy, který žebřá na ulici . . .

Paďour a kapitál má prostředek, aby tě dostal tam, kde tě chce mít . . .

čundr největší...

TRAMPOVÉ V BAKU.

Prinašime další dopis od trampske delegace. Je to jen nepatrný úryvek z poznatků a veike cesty delegace. Jen nedostatek místa zabraňuje nám otištění zajímavého materiálu, který z čundru delegace dostáváme. Netřeba opakovati srdečné pozdravy všem kamarádům od delegatů. Dnešní dopis lo od delegata za brdske osady, Franty.
Redakce.

Z Rostova dojíždíme do Baku po 1200kilometrové jízdě vlakem. Baku je hlavní město republiky Azerbejdžan, jedné z mnoha kavkazských republik.

Na nádraží, u vagonu, vítají nás zástupci zdejších organisací. Potřásání rukou a kusá rozmluva ruštinou a posunčinou. Před nádražím čeká již dav mládeže a vítá nás. Zprvu nevíme, koho čekají, až několik Čechů volá „Práci čest!“ — cítíme, že vítání patří nám.

V autu na stupátku promlouvají k nám nadšeně řečí zástupci Komsomolu, závodních výborů, turistů i malý pionýr a jednotliví dělníci zvou nás do továren, kde pracují. Tolik nadšení je v těch slovech, které nám překladatel tlumočí. Mohutným ura-ura-urá a „do padourů, hei-rup!“ se loučíme.

Ráno jdeme na prohlídku naftových polí s tisíci vrtačímí věžemi a desetitisíci pump. Lesy věží stíní obzor a vzduch prosycen naftou, zem napojena naftou, tekutým zlatem.

Malá úzkokolejka dováží nás do jejich středu. Inženýr nás upozorňuje, že nesmíme fotografovat u jedné z gigantických vrtacích věží, dokončující vrtání do hloubi 2000 metrů s nejmmodernější vrtací technikou. Strašlivý úluk ozubených kol, točících rourami, na jejichž konci jest vrtadlo. Tři dělníci obsluhují celou věž, tam kde dříve pracovalo deset jiných. Zde racionelní zařízení mírní nedostatek dělníků. (U nás však, aby se mohla část dělníků propustit.)

S klidem, jak kapitán, drží vůdčí dělník páku v ruce a trhnutím zastaví motory. Usmívá se. Říká, že vyplnili pětiletku za 2½ roku a že se zavázali těžít více nafty, než jim ukládá pětiletý plán. Cítíme, že svá slova, jako jeho kamarádi, vyplní. Vidíme, cítíme, jak všechno pod dělníckými rukama roste, sta nových dělníckých moderních domů, které u nás nemáme a které v Berlíně na stavební výstavě (Bauausstellung) ukazují jako bydlení budoucnosti, jsou zde ve skutečnosti a bydlí v nich dělníci! Sta nových továren vyrostlo tam, kde před deseti lety byla jen step, jako vyprahlá dlaň pracujících.

Věříme, že splní, co říkají!

Vedle pracují pumpy, jež čerpají naftu z hloubky, samy, bez lidské obsluhy, steinoměrně. I to jsou hrdinové práce.

Cesta i prostor kolem věží jsou propleteny potrubím; jak pavučina. Nafta se čerpá centrálním potrubím do továren, které ji zpracovávají. Nafty je však tolik, že ji dopravují dálkovým mostním potrubím (900 km) k Černému moři, odkud ji dovážejí do různých zemí. Všude nafta, bohatství. Topí s ní v lokomotivách, v to-

várnách a platí s ní svoje zahraniční účty. Dnes stává se nafta skutečným dobrodíním malých národů, obyvatelích Kavkaz. Dříve šel všechen užitek do carských a zahraničních kapes. Za naftu DNES, za vlády sovětů, staví elektrárny, dělnické domy, tisknou knihy a stavějí školy, obecné i vysoké, které dříve skoro vůbec neexistovaly.

Večer, kdy se rozsvěčují tisíce světél nad mořem, jedeme do parku oddychu, kde dělníci odpočívají po práci. Park je blízko obytných domů. Vchod moderního slohu, za nímž svěží subtropická květena a palmy vrobí cestičky. Všecko kolem bílé a dělníci s čapkami na hlavách, prostí jako děti, Turci, Rusové, Tunguši, Tataři, Čiňani, Mongolové, všichni, nyní rovni, baví se, procházejí. Dále je restaurace, na naše poměry nepřechová. Zasedáme též. Večeře: Salát z rajsých jablíček, guláš, narzan, meloun. Jdeme dále. Pod stromy orchestr hraje před 1500 posluchači klasickou hudbu. Naslouchají zaujatě.

Dále je přírodní biograf pro 2000 diváků, kde hrají nejnovější filmy. Zde vůbec do továrních biografů přicházejí filmy dříve, než do biografů městských. Dělníci mají na všecko přednostní právo.

Cestička bílá zavedla nás na dětské hřiště, kde matky, které přišly si odpočinout, zanechaly děti, které si hrají. Kluci se koupají, skáčí na koních a hrají si v basénu s parničky. Dozorkyně dávají pozor. Tu a tam matka vyzvedává si dítě jako zavazadlo. Výstavy, čítárny, tělocvičny, divadla, všude je plno, o všecko je zájem.

V SSSR není třeba se za něco lidského stydět. I zde chodí chlapi s dívkami v temných podloubích mohutných platanů, když moře světélkuje.

Na táboru mládeže vítají nás oficiálně, ptají se, jak žijeme u nás, a hlavně nám naivně říkají, proč nevezmeme vlastní buržoasii „pod krk“, proč si to nezařídíme také tak, jako oni. Proč? ptají se. Rozpačitě mlčíme a potom vyprávíme jim o nezaměstnanosti, o Kubátovi a poměrech v boji o chleba. Odpovídají! Až budete potřebovat naši pomoci, buďte bez starosti. „My přijdeme našim bratřím pomoci v boji za jejich osvobození!“ Cítíme v nich ono kamarádství, které nás doma tak váže. Cítíme, že nám cosi jako zlost a závist jde do hrda, vzpomenu-li si na kamarády, nezaměstnané, doma i na osadě, kteří bez vlastní viny nemají práci a jsou na osadě, aby svým rodičům nebrali poslední chleba. Vzpomínám si na vinohradský tábor a všechny ostatní věci. Chtěl bych vykřiknout: „My to chceme také!“

Obdrželi jsme z Leningradu jiskrovou depeši přes Moskvu od delegace, že se nachází na cestě do CSR. Plaví se pravděpodobně nyní Baltickým mořem do Hamburku a očekáváme, že tento týden určitě vrátí se nám do Prahy.

Své dojmy a poznatky sdělí všem kamarádům nejen v dalších člancích, ale na celé řadě potlachů a přednášek.

Potlach na uvítání delegace v Praze je svolán na 10. září do Národního domu na Vinohrady. Přijďte všichni a přiveďte své známé. Svolávejte již dneska na osadách potlachy a napište nám, vyšleme k vám delegáty, aby vám podali zprávy o tom, co viděli v Sovět. svazu. Pište nejméně 14 dní předem a zatím schovávejte na dráhu pro delegáta.

čtvrtek 10. září Vinohrady 7 h. v. potlach
nár. dům

Písničky: Pagoda, Brouček, Škuner, Dívenka, Naše písnička atd., celkem 11 písniček právě vyšlo ve sbírce: Písň z Osady Údolí Děsu. K dostání u všech knihkupců. Expeduje: F. Hrádek, Praha VIII., U Svobodárny 1511. K dostání též v administraci.

Výborné játrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiga, Žizkov, Bořivojova 34

Sonny: Zbláznil ses, Nohejle, proč mě fackuješ?

Osadní blb: Musíš vodpustit, ale chtěl jsem ti dokázat, jaká je tady krásná, sedmeronásobná ozvěna.

Ferry z Colorada.

burýšek:

sejdou se parlamenty

Je po sezóně. Sluníčko už tak nechřeje, prší, podzim máme na krku — pojedem domů. Tak a podobně uvažují paďouři na riviéře a chystají se k návratu do vlasti. Pracovat? — Ne! — Je po lázeňské sezóně, začíná sezona ve městě, v barech, dancinách a masérských salonech. A tak paďouři, co by vlašťovky přelétavě, se vrací. S paďoury přijíždějí i tak zvaní zastupci lidu, pam poslanci, senatori atd. Osvěžen, odpočinutí, aby se vrhli s nově nabytými silami do práce, aby s novou vervou a elánem „hajili“ požadavky lidu. Parlamentní budova na nabřeží již čeká, štosy nových návrhů a zákonů jsou připraveny na poslaneckých lavicích, jen je odhlasovat. Nebude to trvat dlouho, a restaurace v parlamentě se rozhlaholi hlasy našich zastupců; budou si vyprávět, jak kdo užil dovolenou. Až si pam popovídají, dobře se najedí v české kuchyni, kterou na riviéře postrádali — půjdou hlasovat. Ve prospěch těch, kteří je volili! Tak budou psát ve svých novinách. Jsou na světě chytraci, kteří dobře žijí z krusných ideí, klamajíce lid. Parlamentní mašina bude uvedena v pohyb. Jednou součástí zákonu pro lid a ve prospěch lidu je tělesná výchova (ne předvojenská), jež mimo jiné má být odhlasována. Co je a co znamená tato výchova pro nás, trampy, nemusím povídat, to každý tramp ví. Je tady jma, důležitější otázka, co budou trampové dělat, jak se budou bránit tomuto novému, rafinovanějšímu útoku na

jejich svobodu. Co podniknou proti tomu naše Trampské Obranné Výchovy? To je otázka tisíců trampů, kteří skládají důvěru v TOVy, kteří dnes už vědí, že žádný parlament v anesním světě, tak prohněm a korumpovaném, se jich nezastane. A otázka zní: Zklamou TOVy důvěru těch, jejichž život je nepřetržitou dřinou, jež není nikdy hodnocena? Těch, kteří po celotýdenní práci mají právo sedmého dne volně si narovnat záda a provětrat plíce? A kterým nyní i to nepatrné právo má být vzato? A já mohu říct již dnes: „Ne! TOVy nas nezklamou!“ TOVy zbrojí k boji za volný trampingu!

Zanedlouho, snad ještě dříve, než se sejdou parlament tam na nabřeží, bude se sjíždět jiný parlament. Členové tohoto shromáždění nepojedou z lazni, ale z fabrik, z osad a ze silnic. Nepřijedou v lakových polobotkách s knihy polepenými nálepkami hotelu prvního řádu, ale v okovaných kanadkách, rozbitých kedskách, s chlebkou promaštěnými. Budou to lidé, kteří nežijí z mozolů pracovitých, ale z těžké práce, jež je nemůže ani uživit. Sejdou se zastupci trampů z celého Československa, aby si jasně řekli, co budou podnikat proti připraveným útokům, jež mají ohrozit jejich svobodu. Trampové budou dělat sjezd, meeting, kongres, nazvete si to jak chcete. Trampové se musí sejit, aby nejenom zhodnotili a sečetli zbraně proti nim namířené, ale aby se přesvědčili i o vlastní síle a zbraň, kterých by použili k protiútokům. Skládáme ve sjezd plnou důvěru, že rozřeší nepalcivější otázku, co možno dělat. Věřím, že sjezd nás nezklame, že nám jasně ukaže, jak bojovat, ano, kamarádi, bojovat musíme, neboť ani deset sjezdů nám nevybojuje volnost trampingu, tu si musíme vybojovat sami. Sjezd musí vypracovat přesný plán a my se musíme řídit direktivami, jež nám dá a které od něho také očekáváme.

Co se ti stalo na ruce?

Ale, dal jsem Ferrymu přes držku a von nebyl voholenej.

Manžestrové gólfky

dlouhé, ve všech barvách již od Kč 69.—
ANGL. GOLFKY od Kč 59.—
KANADKY zaručeně nepromokavé
 lýžařské od Kč 150.—
MILTONY od Kč 59.—

okasní tepláky

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
 NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
 OD 7.— Kč. KANADSKÉ KABÁTY, LYŽE A VEŠKEROU
 ZIMNÍ TRAMPSKOU VÝZBROJ DODÁM CO
 NEJLEVNĚJI.

Vyžádejte si ceník.

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
 Libeň, Primátorská 601.

drby z osad a čundrů

Vytyčte si úkol:

1000

pevně semknutých osad

za T. O. V.

Jak pošetilý byl nápad, domnívat se, že zákazy trampingu někoho odvrátí od našeho života a přinutí ho, honit se po execiráku, třebaš ještě nenarukoval!

Po zákazu rojí se nové osady jako po dešti. A ty, co byly skryté v hloubi lesů, v nedostupných stráních, vylézají ven, aby veřejně se postavily za své Trampské obranné výbory a dokázaly tak, že chápou již nutnost boje za svobodu trampingu.

Další týden

a dalších 15 nových osad,

třebaš již „léto se ke konci chýlí“.

Jsou to: Z Prahy: Irkutsk ze Žižkova, Elend a Giganti, pěstující všechny druhy sportu, a osada Wyoming, jezdící do Mnichovic, kterou „Naše Osady“ prohlašovaly za svoji.

Z Kladsna: Veed-Reding, slyšící původně na jméno Lung.

Z Berouna se hlásí nová, Rancho del Escanto.

Z Turnova hned dvě, a sice Toulaví vicí a Pedro.

V Plzni se hlásí k TOV osada 7 křížů.

V Č. Budějovicích vyzval Spartakus.

Z Podkoci se hlásí osada Vořežprutů a z Kolína Hiawata.

Brno přináší dnes dvě, Mercedes a Černé hady.

A na konec vyzvala v ostravském moři osada Borneo.

Osada Turecký Harém, uváděná z Čes. Milova, patří správně do Poličky. Divné jméno Zbizelci osady z Kutné Hory je změněno na osadu „Lososí údolí“.

Tak, holoubci, a příště se neleknete, až uvidíte celou stranu, a možná dvě, seznamu všech osad, které dosud se do TOV přihlásily.

Dáme do seznamu jen ty, které poslaly adresy a počet osadníků. Nemá ceny, dávat do seznamu a počítat s těmi, o kterých víme jen, že se hlásí do TOV a nic víc. Je ještě celá rada osad, které se hlásily již dávno, ale aby poslaly své adresy, je nenašlo a čtou o tom v každém čísle.

Času jste měli dost. Je konec srpna a přihlásíte-li se později, počkáte

Kamarádi!

Navštěvujte pilně restauraci „Labuť“, Praha III., Újezd 32. Dobré pivo, levné a dobré občedy a trampská společnost.

si na dodatek. Chcete-li být v seznamu přece, pošlete hned, ještě dnes, ale expres, vaše adresy.

Ahoj!

Vlasti má milena!

Každého rána v 6 h. slyším pod okny báb—báb, jako když palicí bje o chodník a vrzá to jako vichřice rozvráceným stromem. Je to beznohý trafikant. Oprá se o berle a se strany na stranu mlátí protčzama. Po každých deseti krocích se zastavuje a rtírá pot s hlavy. Před válkou byl to krásný mladý muž. Prodčlal skoro celou vátku, která z něj udělala hromádku kostí. Má obě nohy pryč, až u břicha uřiznuty, tělo je zbrzděno ránamí, zklřvený obličej cuká (nervy má pryč). Nemožnej, ale přel žijící. Dostal náhradu od milené vlasti: trafiktu v postranní ulici v malém venkovském městečku. Chodívám k němu pro cigarety. Už léta vyzedá den co den od rána do večera v této boudě mezi tabákem a cigaretami. Potřeboval by pečlivého ošetřování a posluhy, zatím ale musí sloužit sám. Navrhl jsem mu, aby dal do boudy prodavačku a sám šel aspoň na jeden měsíc na zotavenou, ale řekl mi, že prý výdělek stačí sotva pro něj. Dostávám každého roku složenku s výzvou, abychom nezapomínali na válečné mrzáky. Humanito velebná — vlasti milena! Kolik těchto ubožáků se plouží světem, žebrají, prodávají sirky a proklínají ty, kteří jsou vinni jejich neštěstím?

Kamarádi!

Četli jsme vaše vyzvání k trampskému sjezdu. Jsme plně spokojeni a budeme veškeré snahy TOV podporovati. Nedáme si vzít tu chvíli oddechu, která jest pro nás jedinou radostí. Představme si většinu dnešních lidí: kapitalistu, který bez hnutí lidského citu z potu a bídy tisíců buduje své milionové bohatství, surové popohaneče, kteří pojímají svou úkol v řadu výrovy jako dozorcí nad otroky, představme si dale agrárníka, s jeho zvunným tanatismem soukromého vlastníka, uzkopreho maloměšťáka, s duší neschopnou krásnějších vznětů, lziveho klerikála i zdegenerovaného šlechtice se slepičím mozem a tířnou kastovní pýchou: ale představme si vedle těchto typů také ubohého dělníka, otroka práce. A nym si představme, že ta kasta buržoustů, pochlebůků a neuzitečných lidí chce nas přiravit o poslední trochu svobody. Proto, kamarádi, do boje! Jen z práce nových lidí se rodí nova společnost.

Za osadu „Čundrajících příšer“ řvoucí „Ahoj!“

Mohykan-Příšera.

**Když pták, tedy pelikán,
když národní, tedy velikán.**

— Muj kolega přestal trampovat. Stydí se před svými kamarády.

— ?!?

— Chudak se náhodou jmenuje Kuvat! Ažin.

— Vy se máte, pane vrchní, nejlíp ze všech.

— ?!?

— Páč celej den nic jiného ueděláte, než že honíte pikolu.

— Kerý prase se to zas vyplivlo do tohō nového plivátka?

moraváci do boje!

Morava je ve znamení práce na semknutí všech trampů ze země Moravskoslezské. Jestli již před Kubátovým zákazem v Cechách vytvořily se na Moravě TOVy, pak zpráva o chystaném zákazu na Moravě našla kluky připraveny.

II. celomoravské slezina to dokazuje

Na II. celomoravské slezině 16. srpna na Heištýně u Lipníku n. B., ke které se sjeli zástupci osad z celé Moravy a Slezska, bylo nejen potiašeno, ale udělán zde kus dobré práce. Byl vytvořen Moravskoslezský TOV, který zahrnuje v sobě TOVy ze všech měst. Jen uzávěrka čísla a nedostatek místa zabraňuje psát o celém jednání na slezině. Slezina tato dokazuje, že tramping i na Moravě přes veškeré pronásledování šíří se stále dál. Trampské obranné výbory vedou. Žádost, aby byly věnovány Moravskoslezskému TOVu 2 strany v „Trampu“, bude vyhověno! Postarejte se, abyste zaslali pravidelně vaše příspěvky. Dnes otiskujeme resoluční, přijatou na této slezině. Ahoj!

resoluce

My, trampové shromáždění na H. celomoravské slezině, konané dne 16. srpna 1931 na hradě Heištýně u Lipníka n. Bečvou, usnesli jsme se na následující resoluční:

Protestujeme proti jakýmkoliv snahám, omezovat volný pobyt v přírodě a žádáme o zrovnoprávnění se stávajícími sportovními a tělovýchovnými organizacemi!

Stavíme se co nejostřeji proti dalším útokům na naši svobodu zavedením povinné tělesné výchovy, která není ničím jiným, než výchovou předvojenskou.

Odmítáme co nejrozhodněji všechny útoky proti trampskému hnutí, které se vyskytují ve všech pačourských plátcích, a stavíme se proti všem pačourům, kteří pod firmou trampingu páchají různé činy, které odsuzujeme, ale které jsou, bohužel, připočítávány na náš vrub. Stavíme se plně z časopis „Tramp“, který jediné hájí naše zájmy, a prohlásíme, že nemáme nic společného s různými tramp-pačourskými piátky. Chceme voinost táboření a trampského života a protestujeme proti jakémukoliv omezování se strany správních úřadů!

Vyzýváme mládež z dílen, kanceláří, obchodů a studenty, aby vstoupili do našich řad a buďovali s námi nový život!

Kamarádi, ustavte všude T. O. V., který jest jedinou naší zbraní proti útokům masňáků na nás!

Rozšiřujte časopis „Tramp“ a odpovězte na štvání pačourů rozšířením našich řad! Ať žije volný tramping! Do masňáků a pačourů — hej rup!

Mládenci od Váhu!

Byli jste ulagrováni blízko N. Města, když jsem vás uviděl. Toužil jsem, samotář, zase jednou po trampské společnosti a s úctivým Ahoj přisedl. Neodstrašilo mě vaše chladné přijetí a útrpné pohledy na můj „netrampský“ vzhled. Je dobře poznat i rakytrampy, byť by nás to stálo i posměch. Ovšem, že jsme camrali také o trampinku. Neopomenuli jste mně naznačit, že váš táta má dost prachů, aby platil různé vaše extravagance, včetně placení pokut za hulákání po městě v noci. Nechápal jste kluky chudé, kteří čundrají, aniž by kradli nebo chlastali za vyžebřaný groš. Co mladíci, o jejich budoucí „zajištěné existenci“ není pochybnosti, zavrhovali jste politickou tendenci některých článků v Trampu, kterým jste ostatně prabídně porozuměli. Když jsem vám řekl, že dobrý tramp je předně dobrý proletář, že tramping nejsou golfky a chodění do lesa, vysmáli jste se mně, a jasně naznačili, bych se ztratil. Svou bezmocnost vůči mým zásadám jste dali najevo vyházořem. Pravím vám: až budete stát jednou před těmi, jimž jste se smáli, až uzzřete rozpálené oči a v nich krásné slovo „pomsta“, až se vaše „zajištěná existence“ budou bortit, tak nevolejte Ahoj a nehlaste se k těm, kteří pro vás kdysi byli „nutnou cháskou vyžírku“.

Osadě „Dravých supů“ v Přerově:

Gody z Old Toronto, děkuje šerifovi Ferrymu za kamarádké přijetí a Bobovi za onen čundr na Hostýně. Ahoj! Gody.

Osadě „Ztracená 5“.

Kamarádi, též i vám zasílám pozdrav z Českomoravské Vysočiny. Kluci, tady se to čundrá! Pačourů je tady málo, samý šikovný lid, který za 15 Kč ti dají celý den najíst a za chrápání se tu nic nebere. Kamarádi, opatrujte mi ten můj lágr, sice sem potom bez něj nemožné. Ahoj!

Karel z Omahy.

Kušno z Kansasu!

Poněvadž tvá chytrost či tělesná chránka čundrá někde na Moravě a naše osada tě oplakává jako Špejbl Hurvínka, řveme ti vespolek jedno naše přání: vrať se svnu do lůna naší osady a jako nejvyšší počtu dostaneš od šerifa Vency hobl v lřebk. Dořám, že tě osada brzy uvidí a řveme ti naše mohutné Ahoj!

Ghandl a Ondra.

Halo!

Zaběhl se mi dobrý kamarád Flink z Hawaie, kdo by ho potkal, ať ho pošle na Moravskou slezinu do Bystřice p. H.

Boby z Hawaie.

Ahoj, ty klacku Casanovo!

Vystrč parohy a přičundrej na slezinu do Olomouce. Snad se ještě pamatuješ na ty čundráky na „chajdě „Skagwaj-Hobo“ prvního května 1931. Bývali osadníci „Bouřliváků“

Jumbo, Percy, Bonzo.

Kluc z Uh. Brodu.

Zdá se, že „Trampa“ někteří čtete, že se však za to stydíte. A koho? Usmrkaných židů, nebo cnotných křesťanů? Přeskočte předsudky a ufachčíte řádkou osadů!

Jeden, který bohužel od vás musí odejít.

— Lorde, ty si ale Voronov!
— ?
— Páč vmlazuješ starý vilpy.

Kamarádům z Omahy!

Zasílám vám pozdrav z Českomoravské Vysočiny. Čundrám se denně po lesích. Když náhodou přijdu k nějaké vesnici, tak vo požer není zle a to mléko to tu každý dostane zdarma. Tak vedu život pravého gurmána. Pozdravujte kluci ode mě Puntíka a jeho brášku, škoda, že nemám to jejich novy áčko a kochmašinu. Ahoj zasílá vám všem Karel z Omahy.

Hřimavý Ahoj z moravské sleziny

posílají brněnští trampové. Do pačasů hej rup. Za kluky

Colt, Kubát, Ulim, Žízala, Růža, Sam, Jim, Papík, Ferry, Ceros, Villa, Cody, Gerry.

Z moravské sleziny posílají pozdrav osady: Big boys, Sedí vlci, Alžír, Kojot, Samotář, Red boys, Patty, Haiti, Goud, Kulbavka, Port Ikar.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

PRODÁM 2 nové chaty, 3×4, z krajin, à 1.700.— Kč. Sdělil O. Málek, Žižkov, Šlikova 17.

HAUSEBOAT levně prodám neb vyvěším za chatu. Zn. „Podzim“, do admin. t. i.

CHATU KOUPIM u řeky. Značka: „Levně“, do adm. t. i.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Pa-lackého 37. Telefon 44-770.

FELDKURÁT HLEDÁ KUCHARKU do své chajdy na Sázavu. Zn.: „Feld-kurát.“

TRAMPOVE! POZOR! CHATY!
Pronajmu pozemek, obklopený lesy blízko Prahy, Stan. dráhy a auto-busu. Zn. „Velmi levně“, do a. t. i.

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. i. CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

STREDISKO TRAMPU — Bartůněk, Měchenice.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Pro-dávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky

la slágy 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

RESTAURANT VAIGL, SMÍCHOV, získal své popularity! Každý pondělí a čtvrtek předválečná zábava!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e č e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

Pronajmu ideální místa v Mnichovicích na stavbu trampských chat. Idyllická zákoutí, hluboké lesy, pramenitá voda, koupání. Spojení dráhou a autobusy. Informace sdělí J. Zuckr, Praha II., Legerová 30, nebo v neděli v Mnichovicích č. 6. Známý lyžařský terén.

Osadní pošta.

Kamarádu Vodrovi
z N. Newady za chrápandu a skutečné kama-rádké pohostinství děkuji.
Jerry z Red Boys — Spik.

Opuštěnej Same!
Co s tebou je, hošíku? Přijď k mně, dám ti co jsem odnesl od hranic! Piš mi!
Rakovnickej R. da.

Tomu, kdo drbe v „Našich Osadách“ o Brdech.

Nevím, kdo jsi a co máš v úmyslu. „dýž vyznamenáváš v těch svých N. O. jednotlivce z našeho trailu, či myslíš, že jsme všichni takový, bys nás koupil za jméno krásný huby, jako se ti podařilo u Oidy a ár jeho kamarádů? Citím takovou zášť k tomu vašemu hnusnému, blboučkému plátku, od té doby, co vám nasadil do trailu krýsy a stáda trampadourů. Vim, že stará Brdská parta nikdy nestojí o to, abyste nám udělali z osad pláž a la Libraida či Pikáč. Nechci o sobě slyšet ve vašem klosetcajtuně již žádné drby, a když, tak se aspoň podepis, ať si s tebou mohu promluvit mezi čtyřma rukama.
Venca Kunc.

Leciánovi a Leciánce
na čundr do manželství fve uctivě „Ahoj“
Za osadu Šibenice, šerif Kometa.
P. S. Pantofle jsou připraveny v budou.

Kamaradi,
20. září t. r. ůěláme na Žižkově „u Bílého beránka“ d i v a d l o . a žádáme vás, yste nás co nejvíce podpořili. Ahoj!
ToleJo.

Ahoj, kluci a holky!
12. září je velký den pro naše osadníky, neb pořádáme první tancovačku a zároveň náš první potlach. Je to v rámci našich oslav, jež pořádáme od 1. X.-1. XI. na rozloučenou s kluky, již jdou sloužit za Kč 1.50 denně viastí já jsem taky mezi těmi šťastnými. O chrápandu bude postaráno, ale všichni vemte s sebou papíry, neb nás tady začínají honit. Mačkanda a potlach bude v naší osadní hospodě „Pod lipami“ ve St. Městě. Za náhodskou osadu Way-čen zve vás Kap. Lasch (kdo neúde moct přijet, tak stačí, když nám pošle bura).

Ahoj, Bille z osady „Sombo“!
Sek jsem se skautingem a stal jsem se hnusným trampem. Kájo, přijmi mou hnusnou trampskou poklonu. Přijmi pozdrav od Percyho, který ti dával hoblá ve Vratimově. Ahoj!
Bonzo.

26. září Kladno velký potlach.

14

Kamarádi z venkovských osad, kteří čun-dráte do Prahy, oblašťte nám alespoň listkem o den, dva dříve svoji návštěvu v redakci, bychom vám mohli včas sehnat nocleh. V poslední chvíli se těžko něco sežene.
Vaše redakce.

Veškeré trampstvo pozdravuji z „Pekla Asie“, toho času z Damašku v Sýrské Arabii. Valda z Oktábru. Silpot z Oktábra

Dave Dvennene!
Chci s tebou mluvit. Spleen.

Klucí Rakovnický
co je s našim potlachem? Tuším, že nad ním bumbáte a neděláte nic! Pište! Váš Rila.

redakční

Všem klukům: Pište po jedné straně papíru, a ne tužkou, nýbrž perem, sice neotisknem! — Vik samotář: Za známky ti moc a moc děkujem, ale to hořejší platí i pro tebe. — Nezaměstnaní: Polepši se. Tohle se nehodí. — Co: Ta tvoje poradna je absolutně slabá. Zaráž, a posílej dobré formy! — Kočko-dan: Fór s Evou starý. Nebánsní! — A. Š.: Nermaluj, nebánsní, s fórama se polepši! — Bily orel: Ty, ty vorle! Polepši! — Maja ze Zambezi: Topíme se v příválu básni. A pak, neděláš si legraci? Řepy a Svárovská lipa, to je prosaiické pěst do poetického krku. Pošli nám radši vtipy nebo hezkou prózu bez sentimentality. Za ten záchvat placení jsme vděční. — Kra-kra: Ta první básnička byla lepší. A pak, tahle už není časová. Piš dál a polepši. — Sonny z „Rudého tesáku“: Umíme na básně. Piš prózu nebo nášeh hodnotnou pro trampa proletáře. Foto slabé. — Venca Brouk: Pišes o třídni poesii, o tom, že je třeba trampu-proletářů hodnotných věcí. Ale sám básniš „čistou poesii“. My všichni jsme už utekli od poetismu, kterému proletář nerozumí. Pošli dobrou prózu, toto se nehodí. — Marko Polo: Drahý Karle, stejná slova i tobě: Dej se na pokání. Jsi úžasně plodný, ale „dozrálý měsíc, hořký žlutý plaz“ nám nepomůže. Posílej méně básní, ale naplužen třídám uvědomím, satírou jedem tendenční ironie. Anebo alespoň trampské. Tomahle kluci nemohou rozumět. — Cuda: Tvé věci jsou dobré, pokračuj. — Kamarádi, odpáste, zase neodpovídáme všem Je vás holt moc. Kluci, vy, kterým neotisknem pro povšecnou slabost nebo vzdálenost věcí, nemějte na mne vztek. Pomněte, že list nedělám sám, nýbrž s velkým redakčním kruhem, tudíž jste odsouzení na toru trampů a ne jednotlivcem. Naposled vás na kolenou pro báha prosím, vyzývám a zatracuji: Nebánsněte, nebo si utřádnám na strojní pušku. A když už se tak spouštíš, dbej, Ludvíku, aby to mělo fason, aby z toho třídni uvědomělý tramp měl více než „zelené plameny u nebeských bran“. Časové, ironické, bojovné verše tu a tam posli. Ale lyriky zanechte, máme jí tu pro deset, ročníků. Raděj dobré fóry, holoubkové, a žhavou, satirickou prózu. S nejuctivějším „Ahoj“ Géza mit redakci skruhe.

Za 6 hod. vyvolám a vykopíruji Vaše snímky

u Měšť. Besedy

B. HEGEB, PRAHA II., PUKYŇOVA 8

Ahoj, Moučko z Nymburka!
Vozvi se, kde si. Mají o tebe starost Josephovi v Berlíně. ris jim ihned na adresu: Berlin N 58, Heimstr. 52.
Karel.

Osada Údolí Děsu pořádá 23. září 1931, ve středu, v sálech Národního domu na Smíchově rekrutskou zábavu u zábavu. Lístky v předprodeji Kč 4.80, u pokladny Kč 6.—. Zajištěte si včas stoly každý pátek u Holubů na Smíchově.

Na dolejší Sázavu.
T. C. Děti neklidu pořádá v sobotu 26. září o 8. hod. večerní rekrutskou zábavu v sále hotelu „U nádraží“ v Lukách pod Medníkem. Vstupné Kč 3.60. Na zábavě budou též rozdány ceny vítězům z těžkoatletického večera, pořádaného v Praze 23. září.
Rekrutský večer v Lukách bude dostaveníčkem všech trampů z okolí:

Výkaz sbírek na tisk. fond „Trampa“.
II.
Melíšková na sb. I. č. 5 Kč 26.—; pí. Fréundová dar 20.—; Osada Koigujev na sb. I. č. 52 20.—; Peroutka na sb. I. č. 87 8.—; Vlasta S. na sb. I. 12.—; Mr. Burke na sb. I. č. 92 86.80; Špírk na sb. I. č. 121 36.50; Os. Fajorn-Riever na sb. I. č. 54 25.70; Kovrček na sb. I. č. 472 17.10; Capart dar 10.—; Os. Hlemýžd na sb. I. č. 84 35.20; Špírk na sb. I. č. 105 60.50; Olweis dar 9.—; Kotě dar 10.—; Stav. družstvo Vršovice dar 10.—; p. N. Hlobil dar 3.—; Ondráček dar Kč 5.60.
Za bloky na tisk. fond: Buryšek Kč 5.—, Valášek 10.—, Mila Hula 3.—, Kasal 10.—, Schürzer 10.—, Diviš 10.—, Vorlíček dar 7.—, Novotný, Hlobětín 10.—, Vik-samotář 5.—, dar, Franta Dufek 10.—, Šleiz, Beroun 10.—, Chalupa, Škvorec 10.—, Bakinin 10.—, Rida Falber 4.—, Dvořák Praha VII. 10.—, Kaja Štumpfová 30.—, Havlíček, Skal-sko 25.—, J. Meixner 10.—, J. Reclus, Vys Mýto Kč 15.—.

Minule výkaz č. I. Kč 769.05
Výkaz č. II. . . . Kč 604.40
Zatím celkem . . . Kč 1373.45
Zvyšte tempo a dokážete vybrat každý týden tisíce Kč! Pokračujte! . Adminstrace.

Nejlepší pašťiky a konzervy jsou

zn.

Dělnické znenářství a řeznictví

Praha-Karlín, Palackého 63.

Co mám dát Frantovi k svátku?

Dej mu knihu.

Jó, dyk už má dvě doma.

— Co si to dovoluješ, říct frajtrovi, že je slíva?
— No, dyk má pecku!

„Pane účetní, vy jste se mně splet při počítání akordu!“

„Jo, dejte sem knížku, to víte, ve kvalitě si to člověk snadno splete, nebo víte co, já vám dám rovnou těch šestnáct kaček zpátky!“

proč věšel jeden tramp hlavu

Tramp Velká Tlapa měl hlavu ve smutku. Svěsil jí, div že se mu nešourala vo kolena. Docela schliple čučel do vohníku, kterej zrovna jako kdyby mu na vzdory, strašně vesele si plápolal.

Kolem zoufalýho trampa stovej kamarádi. Jeden povídá: „Co je ti, Velká Tlapo? Snad ti někdo nepřebral Pepinu?“ A druhej: „Dyk vypadáš docela tak, jako by ti byl někde zhasnul rozum. Pro jednu holku! A to zrovna teď, když za každým správným trampem stovej holky ve frontě!“ A třetí: „Copak si paďour, aby si se votravoval pro nešťastnou lásku?“

Tramp Velká Tlapa dlouho mlčí, zrovna tak, jako ta zatracená sliuga u Gizéhu v horký Africe. Pak si slabě vzdychne a eště jednou, a pak eště silnějc.

„No, už vzdychá! Snad to z něj vyleze a vodlehčí se mu,“ povídá Jarda Klazanů, taky správnej tramp. „No tak, co je?“

„Víte, — tak vám teda řeknu, kamarádi, na co trpím. Všecko sem si pořádně už včera přichystal. Celou vejzbroj. Všecko jak se patří — (teď se Franta Tlapa zaljknul a pak vztekale zasyčel:) — „ale hlavní sem zapomněl, co je pro správnýho trampa nejdůležitější. Vzlít si s sebou tu Zlatou Kostku, tak řečenou Tramp, co se z ní uvaří na šup fajnový kafe. Víte, takovou, co dělají v tý továrně na kávový náhražky v Kolíně. A teď, dyž vidím, jak tady plápolá ten voheň a jak sem si moh pochutnat na kafi, tak bych brečel — — —“

„Seš ty ale paďour bláznivej! Dyk my Zlatý kostky trampů máme s sebou! Co bysme to byli za trampy, kdybysme je neměli! Koupili jsme jich celej balček na silný zrnkový kafe, vosum porcí za vosum kačen vosumdesát halířů. A taky sme zároveň koupili balček na vosum porcí za čtyři koruny. To jako pro kamarádky na žltý kafe. Tak co řuvikáš? Jaký pak tejrání mozku, máme Trampů Zlatou kostku! Hlavu vzhůru! Vodu sem! V ráně je kafe hotový!“

Velká Tlapa vyskočil, jako kdyby byl vyčmuchał stopu dívokejš kanců. A hned to hnal s hrnkem k potoku, div že si haksny nevyvrtnul. Když za chvíli stavěl hrnec nad voheň, přece jen pobručoval: „Po druhý to, paďouři, řekněte hned, že máte s sebou ty Zlatý kostky Tramp.“ A eště za chvíli: „Tak sem si na ně zvyk, že sem bez nich vopravdu nemožnej!“ Ale to už v hrnku bublala voda a kostka do ní vržená začala se měnit ve vonící siadké kafe — — — Ahoy!
Ed. L-er.

Venco, co je to rovnice?

To bude asi samička vod rovníku.

— Můj fotr s mámou se nebrail z lásky, nýbrž z rozumu.

— Z rozumu? A že ty si tak blbej?

OBŮV

pro veškerý sport, jako kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, tetry, kopačky a moderal obuv
la jakost
Vám dodá Josef Tamáš, Praha II., Vyšehradská třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

osadní slovník

Kamarádi, docházejí nám hromadné projevy nevole (i vole) z řad osadníků nad tím, že mnozí z vás, stá-
více chajdy, sruby a campy, křtíte je jmény, která už
dávno existují. A je to pravda! Michiganů, je nejméně
pět, Skagwayů tolikéž, jména Dachwood, Hawai, El
Passo, Toronto, El Toro atd. atd. — vyskytují se oprav-
du už v několika případech. Copak, hoši, nemáte dost
fantasie? Copak nejsou na světě tisíce jmen, jimiž mož-
no nazvat své peleše?

Abychom vyhověli všestranným žádostem nových
kamarádů, žádajících o jména pro své osady, začínáme
uveřejňovat náš trampský osadní slovník a
jsme přesvědčeni, že se tím zavděčíme široké trampské
veřejnosti. Eventuelní děkované pozdravy uveřejníme
v listě a vystavíme za výkladem naší redakce.

Ještě něco: Chceme vyhovět všem, jak kamarádům
romantikům, kteří si libují v cizojazyčných názvech,
stejně i kamarádům vlastencům, již milují naši zlato-
zurčivou řeč matefskou. Z toho důvodu uveřejníme
obě rubriky najednou.

Osady exotické:

Wakuum oil Company
Salvarsan
Antipirin
Sardanapal
Derby crême
Ementái
Roquefort
Nabuchodonosor
Genteleman
Schweiluttergrün
Necesair
Trottoir
Pisoir
Budoir
Revoir
Lavoir
Santa Gorgonzola
God save king
Goldwyn Mayer Pictures
Fly-tox

Osady viastenecké:

Babiččino údolí
Anežka Pádívá
Bivoj a Kanec
Na starém bělidle
Pod doškovými střechami
Pobrdí
Čamara
U pěti veverek
Šabienka brúšená
Kaiamajka mik mik mik
U pěti teček
Liptavský Svatý Mikuláš
Trapistský Svatý Martin
Tvarohový Svatý Jan pod
skálou
Lví silou
Vzietem sokoia
Klystýr
Balalajka
Viastizdar
Zelení hájové

Kamarádi, pro dnešek dost. Příklad pokračujeme. Pište
nám, jak se vám tato jména líbí. Necht' není jedné osady,
jež by nebyla námi křtěna. Géza.

Sport Lesalov

PRAHA H., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi tramp-
ské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých
potřeb pro tramping a camping.

tramp

tramp není jen tulák

a poutník,

bez cíle člověk, který se opile potácí

ve víru v ruchu dění

tramp je zlatokop novém ve vtělení

slovem břitkým a krve žarem

rozbijí pancíř na systému starém,

a zlato pravdy hledá

tramp je lékař,

ochotnou duši očistil v lázni skutečnosti dravé

a smyl plytké bláto dědičného lhaní,

jež v každé krmi podáváno s chlebem

v syrovém kvasu chaotické doby našel své poslání

a pochod vytyčený časem

muž mládím silen otěž vyrve z třesoucí se dlaně
zastaralých metod,

čas přeje mladým a korunuje dílo

trampe, máš svoji povinnost

neb jsi se otrokem nezrodil

jdi, bojuj!

čuda.

Číšník v kuchyni: Jedno kafe!

Ficka: Bílý nebo černý?

Číšník: To je jedno, von je slepej!

— 'sím, přídem tím tunelem k nádraží?

— Né, k ourazu, páč jím právě přijíždí rychlík.
Kočkodan.

— Pane doktore, něco mne tlačí na bříše.

— Kupte si, milostivá, podprsenku.

Kapesní exportní

HELLADA

do koupališť
na cesty
na letní byt
na weekend
na skauting

FOTOPOTŘEBY

Jiří Frankenberger

VINONRADY, Vllimovská 6.

Kamarádka Zrzavá Maud nás žá-
dala, abychom otiskli občas nějakou
píseň. Rádi vyhovujeme:

Sanctus. Svatý Bůh náš v jas-
ném stanu - svatý, nejvyšší svatý jest.
- Vzdejte, sbory nebešťanů, - nejvyšší
Mu vzdejte čest! - Slávy jeho plná
země, - plny světy nahoře, - skláněj
se Mu však plémě - u nehlubší
pokoře.

Ke konci. Obět Tvá je dokonána,
- Bože, Králi nejvyšší, - a Tvá smrt
je zvěstována, - náš Beránku nejtíší! -
Dej, ať stále rozjímáme - Tvé na
kříži skončení, - buď vše, co kdy vy-
konáme, - Tobě k cti, nám k spasení.